

Wout Standaert

Stageverslag

Champ d'Action

2008

The background is a vibrant, abstract composition of overlapping geometric shapes in various colors including yellow, red, blue, green, purple, and pink. The shapes are layered and oriented in different directions, creating a sense of depth and movement. The overall effect is a complex, multi-colored collage.

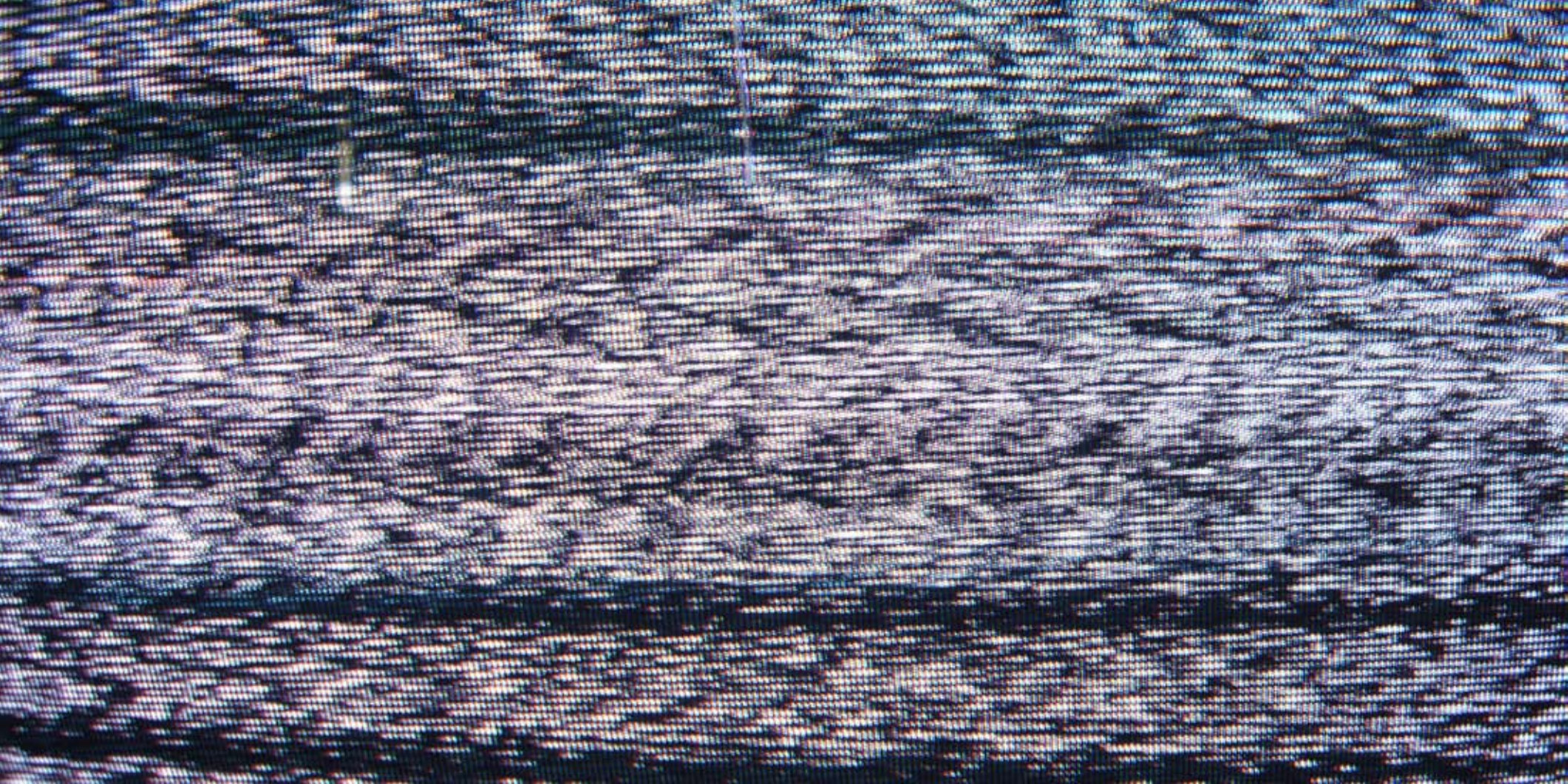
Wout Standaert

Stageverslag
Champ d'Action
2008

INDEX

Inleiding	9
Voorstelling Champ d'Action	10
Medewerkers	12
Doelstellingen stage	14
Activiteitenverslag	16
Hoofdproject: POWER FLOWER	16
Verloop van het concert	19
Nevenactiviteiten	26
Reflectie	28

ChampdAction

INLEIDING

Visuals maken bij een optreden van experimentele muziek uit de 60's... een kolfje naar mijn hand. Vanaf het moment dat de aanbidding zich opdrong ging ik er volledig voor en ik heb er geen moment spijt van gehad. Het is niet voor elke c-md'er weggelegd, de wel heel erg flexibele werktijden, de weken voor de deadline waar we constant aan het repeteren waren tot 80 uur per week, mee op het podium staan tijdens de performance... just the way I like it.

De creatieve vrijheid, de vrijheid in het algemeen, allemaal samen

toewerken naar de finale waarop alles goed moest gaan... en dan de opluchting achteraf. En ineens beseffen hoeveel je wel niet bijgeleerd hebt in die weken. Ik was op stage bij doorgewinterde Max/MSP'ers die alles wisten van audiotechniek, werkte samen met een processingfreak met een kelder vol coax kabel en ik weet ineens verdacht veel over tv's uit de jaren stillekes.

In dit verslag zal u wat meer lezen over mijn stage bij Champ d'Action, en wat een geweldige verrijkende ervaring het wel niet was.

VOORSTELLING CHAMP D'ACTION

Waarom Champ?

Toen ik stageplaatsen aan het zoeken was, en een paar keer tevergeefs was langsgegaan bij bedrijven, toonde zich nog een mogelijkheid aan in de vorm van een mail, rondgestuurd door de docenten.

De beschrijving lokte me sterk aan, omdat het een van de routes was die ik met C-md altijd al op wou, maar nooit besepte dat het mogelijk was. Ik schreef een heel enthousiaste mail, waarop ze mij prompt uitnodigden voor een gesprek.

Champ d'Action sprak me zo aan omdat dit een grote kans voor mij was om connecties te leggen in de wereld van professionele muzikanten en kunstenaars, en me tegelijk te verdiepen in de programma's Processing en Max/MSP. Ook mijn voorliefde voor high-end audio&videoapparatuur zou grotendeels ingelost worden, in de grote studio van Champ leek er altijd ruimte voor experiment.

Champ d'Action is een ensemble voor hedendaagse klassieke & experimentele muziek. Het is opgericht in 1988 uit de probleemstelling dat muziek van internationaal gewaardeerde Belgische componisten bijna niet werd uitgevoerd in België. Er ligt een sterke klemtoon op het gebruik van nieuwe media.

Ondertussen herbergt het meer dan twintig medewerkers, die regelmatig samenwerken en optreden met kunstenaars en muzikanten over heel België. Het heeft dus de nodige expertise aan boord.

Champ wordt gesubsidieerd door de Vlaamse gemeenschap en de stad Antwerpen, met uitvalsbasis de Singel in Antwerpen.

MEDEWERKERS

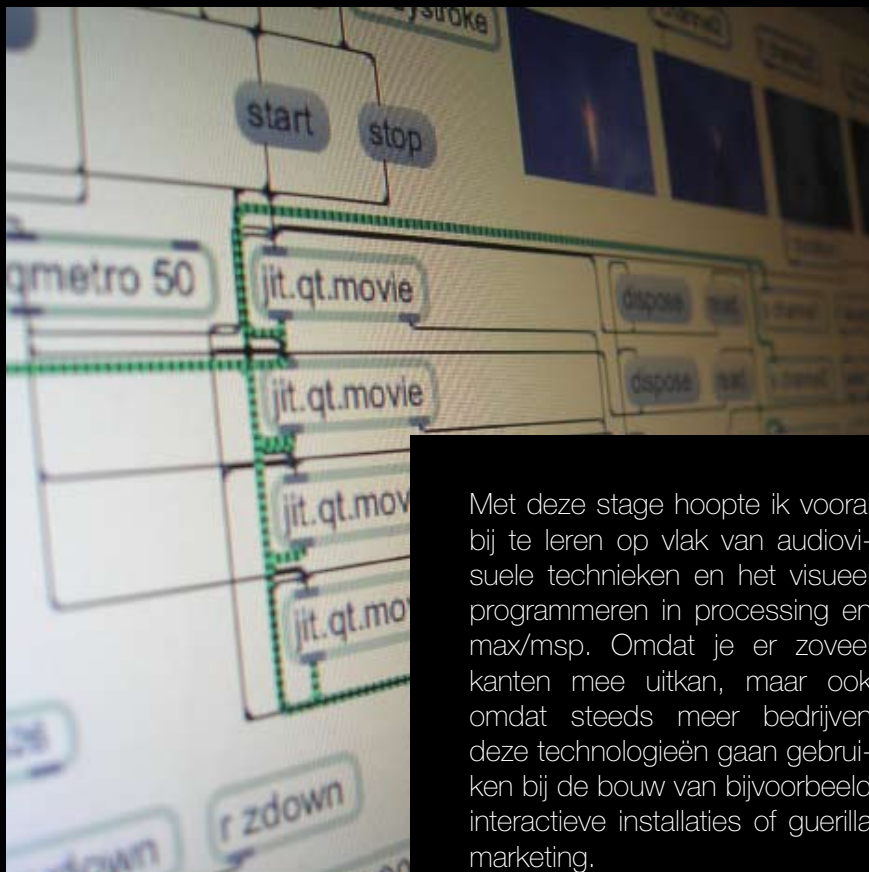
Champ d'Action is een klein bedrijf, maar dat maakt dat er veel vrijheid is en dat je mee inspraak hebt op hoog niveau. Over het algemeen zijn deze vijf mensen verantwoordelijk voor het reilen en zeilen binnen het bedrijf.

Serge Verstockt, Artistiek directeur
Ann Andries, Manager
Evy Vancalbergh, Producent
Maarten Buyl, Elektronica & studio
Stefan Prins, Componist & muzikant

Groepsfoto met alle medewerkers van het Power Flower project

*Voor mijn hoofdtaak, het verzorgen van de visuals bij "Power Flower", werd ik bijgestaan door processing-guru en allround Manus-van-alles **Kurt van Houtte**. Hij was mijn copiloot naast en op het podium, en zonder hem zou ik nooit zo ver zijn gekomen in de uitvoering van de visuals.*

Met deze stage hoopte ik vooral bij te leren op vlak van audiovisuele technieken en het visueel programmeren in processing en max/msp. Omdat je er zoveel kanten mee uitkan, maar ook omdat steeds meer bedrijven deze technologieën gaan gebruiken bij de bouw van bijvoorbeeld interactieve installaties of guerilla marketing.

DOELSTELLINGEN STAGE

Hierbij kwamen nog een reeks persoonlijke doelstellingen, bijvoorbeeld leren creatief samenwerken in groepsverband, en beter leren omgaan met kritiek op creatieve beslissingen. Ik ben namelijk een 'plant' van persoonlijkheidstype en merk heel dikwijls dat ik dichtklap als ik een beetje kritiek tegen krijg.

Daarnaast was ik zeer nieuwsgierig naar alle manieren waarop ze met audiatechnologie werkten, en hoopte ik ook op dit vlak veel bij te leren. Bij Champ d'Action lag de studio vol materiaal dat het

ontdekken waard was.

Ook het feit dat ik aan de slag kon bij een collectief dat al zo lang meedraait in het milieu was een grote drijfveer voor mij. De ervaring van beroepsmuzikanten en kunstenaars en hoe zij in het leven stonden zou me veel bijleren over hoe ik mijn leven later zou gaan structureren.

ACTIVITEITEN- VERSLAG

Hoofdproject: POWER FLOWER

Ik was als stagiair in dienst genomen voor het welslagen van de visuals bij het optreden "Power Flower" en de uitwerking hiervan was dan ook mijn hoofdproject. Er was al wat gebrainstormd over het project, maar uiteindelijk lag het geheel pas de laatste paar dagen vast.

Ik werd al gauw aan het werk gezet om een videoarchief op te bouwen van bruikbare videoclips. Een archief dat uiteindelijk meer dan 200 verschillende video's

zou bevatten, van interviews met John Cage en Marshall McLuhan tot de maanlanding met Apollo 11. Wanneer ik tijd tussendoor had, was ik dan ook dit archief verder aan het uitbreiden en video's aan het ontleden.

De visuals zouden uiteindelijk getoond worden op vele oude tv's (origineel 20, uiteindelijk zijn het er 50 geworden) en ik heb me dan ook beziggehouden met het verzamelen van die tv's. Via verschillende websites heb ik de

vraag gelanceerd en al gauw had ik er een 35-tal gereserveerd over heel Vlaanderen. Het nadeel was dat ik niet over een rijbewijs beschik, en dat we iemand anders moesten zoeken die kon rijden. We hadden onze zinnen gezet op een stagiair Techniek, maar die zag het niet zo zitten en is na één dag al gestopt met zijn stage bij Champ.

Uiteindelijk vonden we onze redding bij Bill, de oude techniker van Champ, die maar wat graag even rondreed voor ons wanneer hij tijd had.

Het aansluiten van alle tv's deed ik met Kurt. We hadden in onze opstelling 4 pc's staan: mijn laptop, twee laptops van Kurt, en een powermac voor de projectie. Het signaal van onze computers ging langs een ingewikkelde weg

van VGA naar composiet-video, langs een do-it-yourself video-mixer, en werd uiteindelijk omgerekend naar een coax signaal (het signaal dat van een normale tv-antenne komt, en wat dus nagenoeg op alle tv's werkte). Ook bedienden we de lichtmixer van het hele podium.

Sommige tv's waren echter te oud om nog beeld weer te geven, anderen hadden weer het probleem dat ze niet meer af te stellen waren, en dus hadden we een twintigtal tv's in dienst als ruis/lichtbakken, die werden gespeeld in het begin van de voorstelling. Ze hingen ook op een apart stroomcircuit, zodat we ze allemaal ineens konden uitschakelen (wat een wel zeer mooi effect gaf).

De andere tv's waren ongeveer

50/50 verdeeld over twee coax-circuits en toonden onder andere testbeelden, optical art, interviews, the game of life,...

Ook een projectie hoorde bij de visuals, en daar hebben we enkele vergaderingen over gehad met de mensen van multimedia-verhuurbedrijf Philippo. We zaten met een doek van 9 op 6 meter, en zij raadden ons aan om bij zo'n grootte voor een Barco HD projectie te gaan, met een resolutie van 1920 x 1200. Het probleem hierbij was vooral de prijs; één dag zo'n projector huren kostte 3000 euro.

Dus in samenspraak met Serge en Ann hebben we uiteindelijk voor een andere oplossing gekozen, ook omdat ik niet geloofde dat we zo'n hoge kwaliteit zouden nodig hebben (de mensen van

Philippo waren immers gewend aan events te leveren als Werchter, en het type projector dat ze ons wilden aansmeren gebruiken ze in filmzalen).

De oplossing die we bedachten was dat Champ d'Action zelf een projector zou kopen, met tien keer minder lichtsterkte, maar het zou de klus klaren. Met die projector konden dan ook de repetities gedaan worden, en als ze nog eens een projector nodig hadden (en dat zou meer en meer gaan gebeuren) hadden ze er een.

VERLOOP VAN HET CONCERT

Dat was onze opstelling, dan kwam het er nog op aan van mee de video te 'bespelen' samen met de muzikanten. In een twee weken van intense repetitie (en paniekmomenten) werden we klaargestoomd voor het optreden waar we dan al die maanden naar toe hadden zitten werken.

We stonden met onze opstelling mee op het podium, omdat Serge vond dat het maken van visuals ook bij de performance hoorde. Gelukkig was het een optreden in teken van de vrijheid van de 60's, en moesten we niet in maatpak verschijnen.

Ik ga hier even het verloop van het concert schetsen, zoals het is opgevoerd in de Singel in Ant-

werpen op 15 mei 2008, en in Flagey in Brussel op 18 mei.

Het concert begon met een surround opname van **William's Mix**, een compositie van John Cage voor 8 taperecorders. Wij lieten elke taperecorder door een aparte luidspreker horen, terwijl op de projectie mijn video in Processing en After Effects prijkte.

De acht vlakken stelden de acht kanalen van het geluid voor. Daarna werd er gespeeld met de

ruis van de tv's die steeds luider werd, kwamen er stukken voor een speelgoedpiano en typemachine aan bod (met soundresponsive visuals op tv's), een stuk van John Cage genaamd **Water Walk**, en werd er live-video op de projectie getoond waar onze contrabassist blies op een microfoon, verborgen in een roos.

Volo Solo

Dit knallende stuk bestaat erin dat de muzikanten hun stukken zo snel mogelijk moeten spelen. Kurt ging tijdens dit stuk erop uit met een camera, terwijl ik de andere camera bediende, en ik wisselde op de muziek constant van camera op de tv's. Ondertussen toonden we op de projectie een werk van videokunstenares Carolee Schneemann, waarin ze met haar toenmalig vriendje (de componist James Tenney) de

liefde bedrijft.

Ann Rising

Ann Rising is een van de eerste elektronische muziekcomposities, en is gebaseerd op de Shepard scale, dit wil zeggen dat men één noot constant hoort stijgen, terwijl het in werkelijkheid vele noten naast elkaar zijn, en de toonhoogte eigenlijk binnen hetzelfde spectrum blijft (http://en.wikipedia.org/wiki/Shepard_scale).

Tijdens dit stuk toonden we op de

tv's en de projectie Optical art, in een poging het publiek onwel te maken. De flikkerende strepen in combinatie met de muziek waren in ieder geval duizelingwekkend.

Holocaust

Dit stuk was een stuk voor geprepareerde piano, en was zonder visuals. Alle nadruk lag op de muziek zelf.

1,2,1 2 3 4

Een stuk van Gavin Bryars, waar alle muzikanten een popsong naspelen die ze in hun koptelefoon horen, wat zorgt voor een kaka-

fonie van toch heel herkenbare klanken.

Op de tv's werd een processing-sketch gedraaid met allemaal afbeeldingen van pop-art werken, en op de projectie allemaal popclips met pop-art effect van liedjes die vaag in het stuk te herkennen waren.

World Music

Een moment van improvisatie, met o.a. een sitar, waarbij het hele podium baadde in een oranje licht. De projectie en tv's gingen langzaam naar een effen kleur blauw, voor de overgang te maken naar het volgende stuk.

In C

Een stuk met steeds wederkerende motiefjes in de toonladder van (hoe raad je het) C. De tv's en projectie tonen testbeelden die steeds sneller en chaotischer

worden en de overgang maken naar een punksong, waarna het geheel weer helemaal via een harde cut naar donker gaat.

In Re Don Giovanni

Een heel licht stuk waarbij er geen visuals werden getoond. Verschillende bizarre instrumenten uit de 60's deden de passage, zoals bv. een stylophone (if you can write, you can play it!) en een crackle-box (een instrument waarbij de klank wordt gegenereerd door het lichaam, uitvinding van het Nederlandse instituut STEIM).

Chaos/Drone/Never written a Note

De lieflijkheid van Don Giovanni gaat over in pure chaos, waar uiteindelijk alleen nog maar een lage dreun van overblijft. Dit is de cue voor de extra gitaristen (verzameld via mailing), die mee begin-

nen spelen met een aanzwellend geluid. Op de projectie wordt de lancering van apollo 11 getoond, synchroon met het aanzwellen van het gitaargeluid.

Star spangled banner

Via de ruimte zoeven we terug naar de aarde, en wel meteen tot op de weide van Woodstock, waar alle gitaristen tesamen het Amerikaans volkslied, samen met Jimi Hendrix, herleiden tot pulp.

A rose is a rose/Einde

Na Jimi Hendrix is het doodstil, terwijl onze bassiste een soort

canon inzingt met een echo. Van voor zit onze acteur nog naar een laatste ruisende tv te kijken, en uiteindelijk klikt hij hem uit.

-Applaus-

Het feit dat ik geen enkele keer heb moeten teruggrijpen naar een schema, en dit bijna een maand later, laat zien hoezeer we gerepeteerd hebben om van de complexe handelingen een vloeiend geheel te maken. Van de visuals is er nagenoeg niets fout gelopen, en daar ben ik trots op.

NEVENPROJECTEN

Bijna alles wat ik deed bij Champ was in dienst van Power Flower, hoewel ik ook een paar keer mee ben gaan opstellen en afbreken wanneer Champ een kleiner concert ging doen. In het geval van het openingsconcert van Ars Musica in Flagey ben ik ook het concert gaan filmen.

Een iets groter nevenproject was waarmee ik vooral bezig was na de concerten van power flower, namelijk het bouwen van een multimediale website dat een verslag maakt van het geheel.

Het hele power flower concert is ook gefilmd door mijn vriendin en een klasgenoot van haar (uit de richting Tv-Film) en ik mag deze zomer een tweetal weken mij met de montage ervan bezig houden tegen betaling. Voor de rest ben ik een raadgever geweest voor hun website en PR inzake het werven van gitaristen en heb ik er een changeproject doorgevoerd dat de bergen vuile afwas tot het verleden heeft herleid.

REFLECTIE

Ik mag terugkijken op een erg boeiende en meer dan leerrijke stageperiode bij Champ d'Action. Alles wat ik beoogde bij te leren in mijn doelstellingen heb ik er mee bij geleerd, in het begin wat minder omdat het daar vooral research en voorbereidingswerk betrof, maar de maanden erna maakten dit meer dan goed. Ik voel me nu thuis in de twee talen die ik wou leren, Processing en Max/MSP, en heb daarnaast gigantisch veel bijgeleerd over audiovisuele technieken. Het was oude technologie waar we de tv's mee aanstuurden maar de techniek zou evenzeer toepas-

baar zijn op moderne tv's. Ik heb enorm veel geweldige leuke mensen leren kennen en een handvol follow-ups aan deze stage overgehouden (ik mag zelfs, omdat ik mijn hele stage op mijn muzikale honger bleef zitten, een volledige uitvoering van In C mee doen op elektrische gitaar).

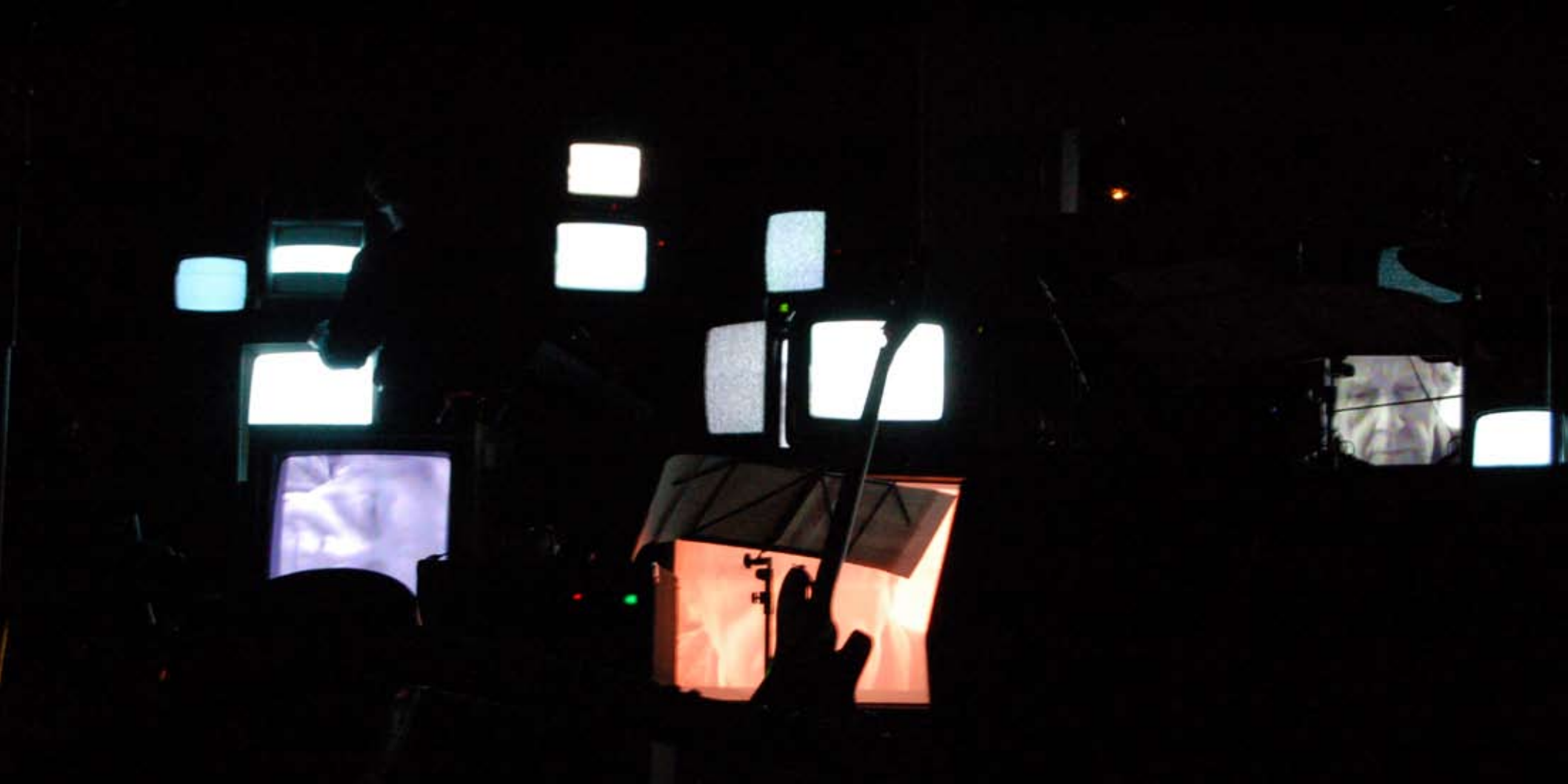
Ik heb aan mijn stage soms hele weken + weekends opgeofferd die alleen nog maar bestonden uit slapen – bus – champ – bus – slapen en toch ging ik elke dag weer met evenveel plezier. Qua terugkoppeling naar de vakken in C-md is het vooral het

triumviraat ICT – AV – Grafische vormgeving dat de grootste rol heeft gespeeld. Communicatie werd iets minder vertegenwoordigd dan ik verwacht had.

C-md heeft er wel voor gezorgd dat ik een allrounder ben, ook als het niet gaat om dingen die expliciet in C-md terugkomen. Door het gevarieerde aanbod ben ik gewend van vele dingen iets af te weten en kan deze kennis zich op duizend-en-een manieren manifesteren, en ben ik flexibel en Multi-inzetbaar.

Dankzij de stage bij Champ

d'Action draait mijn interesse voor muziek en audiovisuele/multimediale kunsten op een hoogtepunt en kijk ik er meer dan ooit naar uit om me te verdiepen in mijn masterproef volgend jaar. Ik zou graag iedereen bij Champ willen bedanken, de toffe muzikanten, Serge, Ann, Evy, Maarten en Stefan, we hebben samen iets gebouwd en het sloeg in als een bom. Dankjewel voor de meer dan leuke stage, en tot gauw!

*Deze bundel was in opdracht van de richting
Communicatie & Multimediadesign, 2008*